

[Justitsministeren.]

tillægges de meddelte oplysninger; denne afgørelse træffes af vedkommende styrelse.

Jeg er helt indforstået med, at disse ømtålige spørgsmål med mellemrum må give anledning til fornyede overvejelser, og det vil også være det ærede medlem bekendt, at hele registreringsspørgsmålet for tiden er genstand for overvejelser i regeringen. Disse er ikke tilendebragt, så det er endnu for tidligt for mig at afgive nogen udtalelse om, hvorvidt der vil ske ændringer i den hidtidige praksis og i bekræftende fald på hvilke punkter.

Jeg vil dog gerne tilføje, idet de personersager, der har været omtalt i den senere tid, har vedrørt ansættelse i Grønland, at et af de spørgsmål, der indgår i regeringens overvejelser, er, om det ikke er muligt at lempe bestemmelserne på disse områder.

Holmberg: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret. Jeg mente, det var rigtigt at høre ministerens syn på denne sag. Ved at høre ministerens besvarelse må jeg imidlertid erkende, at jeg knap nok alligevel fik besked på, efter hvilket grundlag der egentlig gås frem. Det var måske rimeligt, om ministeren lidt mere konkret gav tingets medlemmer meddelelse om, efter hvilke retningslinjer personer optages i disse kartoteker. Det har i høj grad interesse i forbindelse med eventuel diskriminering — i det hele taget bliver det drøftet så meget frem og tilbage. Det er måske naturligt, at det bliver det. Vi hører så megen fantasi-tale.

Jeg har måske også grund til at spørge ministeren om, cirka hvor mange der egentlig er opført i disse kartoteker. Jeg skal ikke hænge mig i nogle tusinder fra eller til. Jeg synes imidlertid, det var rimeligt, nu vi debatterer det, at vi også fik det at vide.

I øvrigt vil jeg gerne understrege, at der i mit spørgsmål ikke har ligget nogen forhåndskritik af efterretningstjenestens arbejde. Det afgørende har for mig været at få at vide, om der er betryggende kontrol

med virkemidler. Jeg har fået at vide, at man i Sverige og i Norge har en slags kontrolorgan bestående af nogle personer, som befolkningen har tillid til. Ville det ikke være rimeligt og rigtigt, om vi fik et tilsvarende organ herhjemme?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det forekommer mig, at jeg i redegørelsen for de almindelige retningslinjer i instruksen fra november 1953 har besvaret spørgsmålet om retningslinjerne for politiets efterretnings-tjenestes arbejde.

Det ærede medlem ved meget vel, at jeg hverken kan eller vil give ham noget tal.

Det ærede medlem nævnte til slut spørgsmålet om kontrol, og jeg skal gerne erkende, at det er et af de problemer, der er genstand for overvejelse inden for regeringen, idet vi er kendt med de kontrolorganer, man har i Norge og Sverige. Jeg gør opmærksom på, at det norske kontrolorgan er af så ny dato, at vi næppe dér kan hente erfaring. Fra det svenske system kan vi derimod muligvis finde frem til en ordning, som kan virke, skal vi sige betryggende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Aksel Larsen** til justitsministeren:

„Til dagbladet Aktuelt har politiinspektør Mogens Jensen udtalt: „Efterretnings-tjenesten er oprettet på beslutning af et demokratisk flertal af ansvarlige politikere med det formål at sikre demokratiet.“ I den anledning spørges:

Hvornår og under hvilke omstændigheder er denne beslutning truffet?“

Aksel Larsen: Jeg har jo ikke ventet, at vi her i tinget ville få oplysninger hverken om den detaljerede instruks for den såkaldte efterretningstjeneste eller om det antal personer, der er registreret. Det er imidlertid klart for mig, at hvis man har en efterretningstjeneste, er det yderst betænkeligt, hvis der ikke er den fornødne kontrol med dens virksomhed.